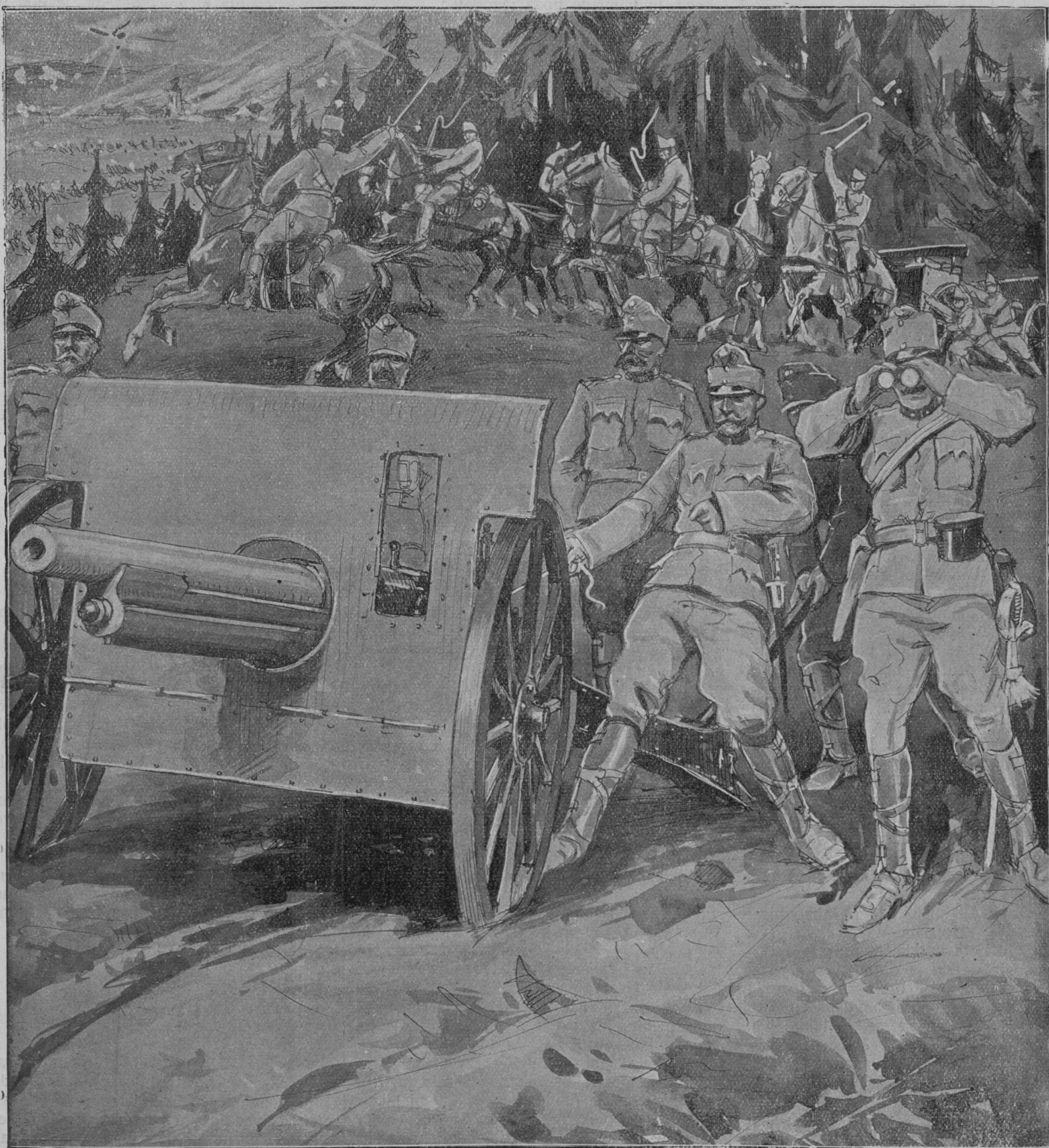

TEDENSKA SLIKE

Štev. 13.

V LJUBLJANI, v sredo 31. marca 1915.

Leto II.

V boju, ki se je vršil za neko višino pri Wyškowu, so vrgle naše čete sovražnika iz njegovih pozicij ter vjele 8 častnikov in 685 mož.

Manica Komanova:

Vstal je ...

Odmevajo zvonovi
tja v daljno, širo plan,
na čast zvonijo Kristu,
slavé Vstajenja dan.

On vstal je — in ž njim vstaja
iz zemlje slednji cvet,
po logu drobne ptice
so zažgolele spet.

Raduje se narava
in ž njo vse, kar živi ...
... Le v prsih naših letos
veselja, sreče ni.

Srce želi predragih
očetov in sinov,
ki šli so v kraje tuje,
kjer vlada grom topov.

O, čuvaj jih nesreče,
dobrotno ti nebo,
daj, da zagleda skoro
jih naše spet oko!

Ko zopet ljube svojce
zazreti nam bo moč,
tedaj i v naših srcih
vzcvete Velikanoč.

Fl. Golar:

Vrnil se je —

Zaplapolajte, zlate peruti, zadonite,
Velikonočni zvonovi, jasni glasovi naj spla-
vajo iz belih lin v solnčni, pomladni dan!
Pojo ptice, pesem veselja se razlega po
gajih in vrtovih, jasne in gorke sape vihrajo
po lokah in planinah, blešče se rože, in
tudi njeno srce —

Polno radosti cvete njeno srce, zakaj
njen ljubi se je vrnil. In zato zvonite, zvo-
nite, veselite se, pojte pesem zmage in
vstajenja — — —

Odkar je Cilika vzela slovo od svo-
jega fanta, ki je odhajal na vojsko, je pre-
teklo že dolgih osem mesecev. Grenka je
bila ločitev, in lile so solze po njenih licih
in škropile rožmarinov vršček, ki mu ga je
pripenjala na prsi. In potem so tekli dnevi
in so tekli tedni, ne da bi dobila kako vest
od njega. Tudi njena prijateljica Majda se
je morala posloviti od svojega ženina. In
zdaj sta se shajali večer za večerom pri
potoku in se spominjale svojih dragih.
Majda je dobila najprej pismo iz vojske.
Brez sape je priletela takrat Ciliki naproti
in vihtela v rokah rožno vojno karto:

„Andrej mi je pisal!“ Vriskala je in
objemala svojo prijateljico, ki ji je hotelo
srce skoprneti v prsih od žalosti in strahu,
da ne bi slišala novice, da je ubit njen
dragi. In potem ste brali, da sta oba zdrava
in črsta, da ju še ni zadela krogla, niti ra-
nil sovražni meč. Bila sta že večkrat v kr-
vavih bojih, ki so bili zmagoviti, in kjer sta
se oba odlikovala.

„Ali zakaj Matija ni meni pisal,“ je
vpraševala Cilika.

„Zakaj? Ali misliš, da je lahko pisati
v vojski?“ jo je tolažila Majda. „Zdaj veš
da je živ, in bodi vesela, kakor sem jaz.“

Nedolgo zatem je dobila Cilika rožno
karto, na kateri se je bralo zopet o novih
zmagah, in da je zdrav in da se ne boji
sovražnika. Pomirila se je in lahko ji je
je bilo pri srcu. Okoli Svečnice pa je do-
bila poročilo od svojega fanta, da je bil v
zadnjem spopadu Majdin ženin ubit. „Svin-
čeno zrno ga je zadelo v srce in na mo-
jih rokah je izdihnil. Zadnje pozdrave je
izročil Majdi in svetinjico, ki jo je imel za

vratom, mi je naročil, naj jo nesem njegovi
nevesti, ako se srečno vrnem.“

Tisti večer nato je prišla Majda vsa
žalostna k potoku.

„Ti, Cilika, meni se zdi, da več ne
bom videla Andreja. Grozne sanje sem
imela: Prišel je k meni in me je pozdrav-
ljal, ali govoriti ni mogel. Kazal je na srce,
in ko sem ga hotela objeti, se je žalostno
nasmehljaj in vzdihnil.“

Ko je videla Cilika njeno težko žalost
in slišala resnično slutnjo njenega srca, ji
ni upala povedati, kar je izvedela.

„Nikar ne bodi žalostna, saj v sanjah
ni zmeraj resnice.“

„Gotovo je mrtev. Vse mi tako pravi,
da se ne vidiva nikdar nikoli več.“

Cilika je molčala, zakaj njeno srce se
je krčilo pri misli, da utegne tudi njenega
dragega zadeti smrtno zrno. Ločili sta se,
in naslednje dni je ni bilo k potoku, da ne
bi gledala žalostne svoje prijateljice. Ali
tretji dan je prišla Majda k njej na dom.

„Zakaj se me izogibaš, Cilika, ah, saj
vem, Matija ti je pisal o smrti mojega lju-
bega, in ti mi ne upaš razodeti.“

mogla biti tako vesela, in je tiho Boga hva-
lila za srečo.

In vrnil se je v resnici. Ko mu je šla
naproti, je srečala Majdo. Bila je črno oble-
čena, in mirna, globoka žalost je počivala
na njenem obrazu.

„Cilika, ali greš Matiji naproti?“

„Utolaži se, Majda! Ne veš, tudi meni
je hudo, da si ga izgubila. Nič ne upam
biti vesela, ker se bojim, da bi se še meni
tako zgodilo.“

„Ali smem s teboj, da izvem, kako je
umrl moj dragi?“

Prisrčno so se pozdravili ob sestanku
in Matija je izročil Majdi svetinjico po na-
ročilu prijateljevem. Deklici ste jokali ne-
utešno, in vojak se je ozrl v stran, da
skriva solzo.

„Sam sem mu izkopal grob,“ je pri-
povedoval, ko so se vračali. „In iztesal sem
mu križec, da ga najdem, kadar grem zopet
na bojišče. Od vas vseh mu ponesem
pozdrave.“

„Ali se je kaj spominjal mene?“ je
drhte vprašala Majda.

„Zadnja njegova beseda je bila tvoje

Rumunska novoporočena kmečka para iz okolice Radovca v Bukovini.

Bila je tiha in ni vedela, kaj bi od-
govorila in kam bi pogledala. Solze so ji
silile na oči in ni se več mogla zadrževati:
Zajokala je in objela Majdo.

„Mrtev je, mrtev je, meni je povedalo
srce,“ je vzdihnila Majda. In njena bole-
čina je bila tako velika, da ji je ustavila
vrelec solz, in neizmerna bolest je kakor
kamen padla v njene prsi

* * *

Prismehljala se je pomlad v deželo.
S cvetjem in petjem se je pripeljala na
solnčnih žarkih, v jutranji zarji se je bleščalo
njeno čelo, kakor mavrica se je spreminjal
njen rožni pas. Nič se ni zmenila za togo,
in gorje in skrbi, ki jih je povzročila vojs-
ka, rajala je po livadah, pela po logih,
škrjančki in kosi so bili njeni godci, in
svatov so bila polna polja in gozdovi.

Na Cvetno nedeljo je dobila Cilika
poročilo od Matije, da je dobil dopust za
meseč dni, da izo-je njive, vseje žito, ob-
deli polje, ker ni imel bratov, in je bil oče
že star. Kako se je Cilika razveselila! Ho-
tela je že pohiteti k Majdi z veselo novico,
a pozneje se je premislila: Kako bi njeno
prijateljico bolelo srce, ki ne bo več videla
svojega ženina! — In zato tudi ona ni

ime, in zdelo se mi je, da te gleda v zad-
nji uri, tako srečno mu je sijal obraz.“

Pri Velikonočni procesiji je nosil Ma-
tija cerkveno bandero, ko so zvonili veli-
častno zvonovi. Cilika je menila, da še ni-
koli niso peli lepše. Ali Majdi so odmevali
žalostno v srcu. Šla je tiho in poljubljala
svetinjico, spomin na prijatelja.

Plapolajte, zlate peroti, donite veliko-
nočni zvonovi!

Vstal je Bog, ki so ga križali, vstala
je pravica, teptana in zaničevana. Svetijo
božje rane kakor zvezde plameneče, sije
kakor solnce obraz pravice.

Zvone zvonovi in oznanjajo: Ni smrti,
ni trohnobe! Obrišite solze in se radujte:
bliža se čas, ki bo prinesel zmago; to bo
praznik naše slave in našega vstajenja.

Ivan Cankar:

Pomlad.

Kadar vzbrstita vrba in ljubezen, ka-
dar začivkajo ščinkovci krog hiše, kadar
celo maček na strehi zapoje svojo divjo
zaljubljeno pesem, takrat se razširi to staro
srce, zavzdihne in zavriska in samo ne ve
zakaj. Povrne se, kar je bilo pred dvajse-

timi leti in še prej. V opojnem hlapu, od solnčnih žarkov prepletenem, ki se dviga iz zadnjega snega in iz tople prsti, trepečejo ljubi obrazi, mili spomini, gledajo v dušo z rosnimi očmi, smehljajo se, pozdravljajo iz davnine. Britkosti so pozabljene, izginile

leto veselejše. Kolikor dalj je tisto solnce, ki je porodilo nas troje in naše zgodbe, toliko svetlejše je, toliko bolj razločne so vse podobe pred mojimi očmi, toliko bolj razumem pomen, občutim lepoto mladostnega nehanja, ki se mi je zdelo spočetka

tako lahkotno in bežno, kakor mehki pomladanski veter in kakor otroški smeh.

Nocoj pridita, Dioniz in Jacinta, počakam vaju na pragu! Izpod razpokanega ledu že lijo potoki po klancih nizdol; močni teloh je sunkoma razmaknil odejo, na prisojni rebri diši po vijolicah. Nocoj pridita! Bolj nego kdaj poprej si v strahoti teh časov želim toplote vajinih oči, brezskrbne prešernosti vajinega smeha, čiste nedolžnosti vajinih src.

Iz svoje samote na hribu sem se napotil v mesto. Solnce je grelo tako močno, da me je žgalo v lica kakor sredi maja, čeprav se mi je udirala noga v napol raztopljeni, z ilovico pomešani sneg. Nebo se mi je zdelo nenavadno visoko; in svetlo je

bilo, belosinje, kakor od jekla. V toplem zraku, v vetru od juga so bile pomladanske pesmi. Še lepše so bile v mojem pomlajenem srcu. Da bi jih ti slišala, Jacinta!

V tesni ulici so mi zagradili pot. Vrsta velikih lojtrskih voz je stala tam in se ni genila nikamor. V vsaki voz je bilo vpreženih po dvoje težkih konj, ki so kopali sneg in blato z ogromnimi kopiti. In na vsakem vozu je sedel spredaj bradat vojak iz črne vojske, oblečen v uniformo, ki ni bila merjena zanj. Poleg vojaka je sedel mlad fant, ki se je smejal in jokal ter se oziral naokoli z velikimi očmi.

Jaz sem čakal in gledal.

„Tak dajte že no!“ je zakričal vojak ter je švrknil po konjih.

Oni spredaj se je okrenil.

„Kako bi, če pa nočejo!“

Otrok se je nagnil preko lojter in se je smejal, čeprav so mu tekale solze po licih.

Iz Bukovine: Rumunki v okolici mesta Sučava.

Iz Bukovine: Rumunske omožene žene v bukovinski vasi

so hitreje kakor brezno sneg; skrbi je raztopilo mlado solnce, popilo jih z meglami. Vse nadloge tega življenja se mi zde tako tuje in nepotrebne, tako malo vredne solz in žalosti, da bi jih svobodno vrgel raz pleča, kakor pretežno zimsko suknjo. Vera v slast in sijaj prihodnjih, čisto bližnjih dni je tolika, da bi bila brezbožna že vsaka daljna misel na starost in smrt.

Ob takih časih prideta k meni v goste Dioniz in Jacinta. Pride k meni moja zgodnja, prešerna, vseh sladkosti polna mladost. Kadar sedimo vsi trije v moji kamrici, Dioniz, Jacinta in jaz, si pripovedujemo nezasišano lepe zgodbe. Vsako leto druge, vsako

Zadaj se je bila nabrala gruča ljudi. „Kaj pa je s temi konji? sem vprašal golorokega človeka, ki je dišal po žganju.

„Potrjeni so!“ se je zasmejal.

Šel sem tik ob zidu po spolzkem tlaku, da bi videl, kje in kakšna je zavora.

Tudi na prvem vozu je sedel bradat vojak in tudi poleg njega je bil mlad fant, ki se je smejal in jokal. Vojak se ni ganil; držal je vajeti ohlapno v svojih težkih rokah ter gledal brezbržno predse, kakor da ne vidi in ne sliši ničesar. Ni ga zmotilo kričanje tovarišev, ki so čakali nanj.

„Poženi že ... napodi babo!“

„Ali pa naj vsaj za pijačo da!“

V prvi voz je bil vprežen lep konj, rjavec, zelo močan in bujno grivat. Poleg njega, koj ob gobcu, je stala ženska. Poznalo se ji je po prazniški obleki, da je bila prišla od daleč. Lomila je kruh in ga dajala konju. Njene debele ustnice so se smehljale, iz oči pa so ji venomer tekale solze.

„Na, Lucek, na, saj te čaka še dolga pot! Sam Bog nebeški vedi, če se vidiva še kdaj! Kakor je sojeno! Moža so mi vzeli, zdaj pa še tebe. Na, Lucek! Pa nič nikar si ne delaj hudih misli in preglavic. Kakor je sojeno!“

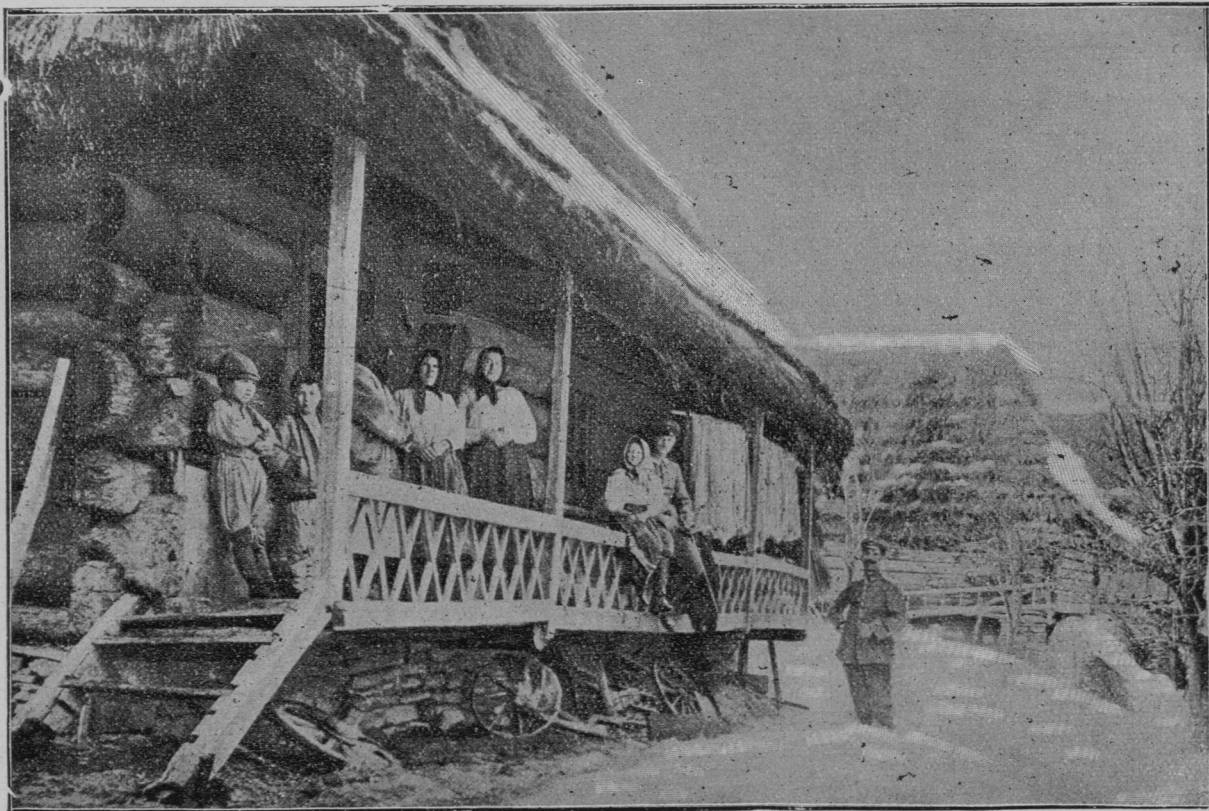
„Tak naženi že babo!“

„Lucek, postavi se! Nič ne maraj! Nikar ne stori sramote nam in sebi! Če so te že potrdili, daj da opraviš, kakor se spodobi! Ubogaj, kar ti zaukažejo, ne bodi muhast, kakor si časih revček bil; in prevdari, da je dobro seno, kadar ovsa ni!“

Bradati vojak se je mirno in moško ozrl nanjo.

„Mamka, vse kar je prav; zdaj bo pa čas!“

In je narahlo švrknil po konjih.

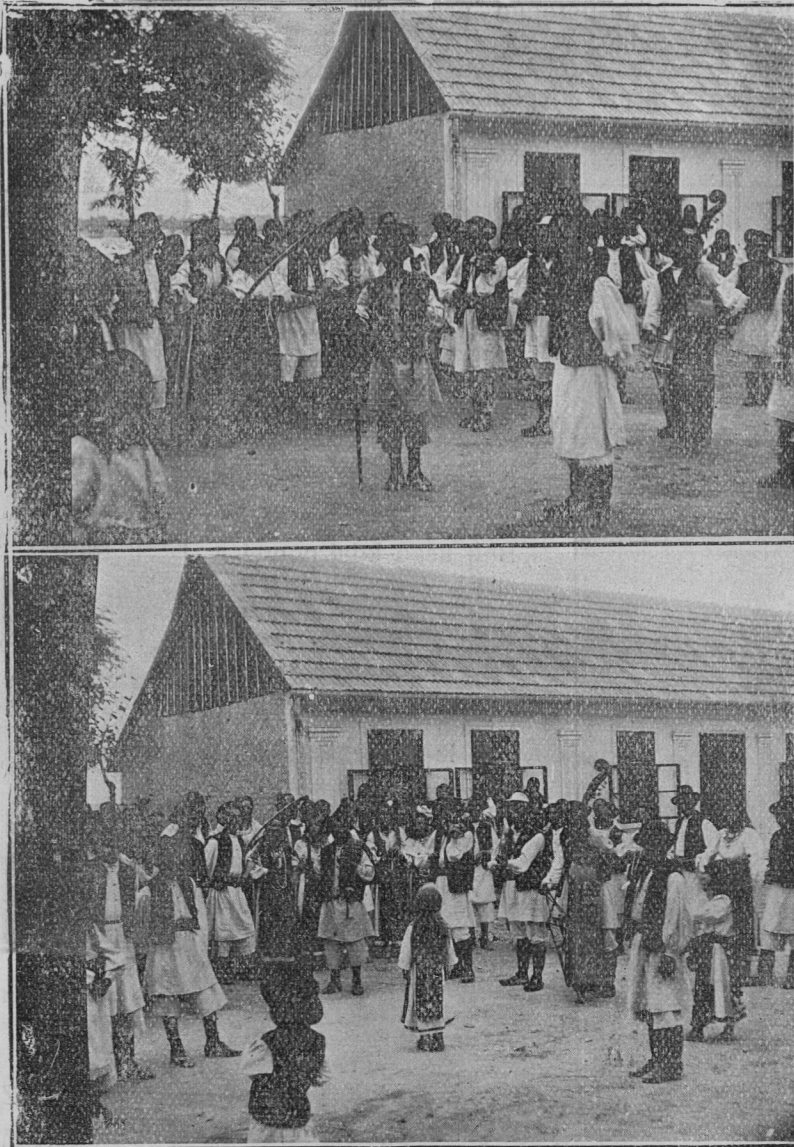
Kmečka maloruska hiša na vzhodu Galicije.

Z obema ročama ga je po-božala po gobcu in po grivi, nato je pobegnila v vežo in pleča so se ji tresla...

Nekaj hladnega mi je takrat leglo na dušo, kakor da je solnce ugasnilo. Ah ne, nikoli več ne! Dioniz leži pod snegom trd in tih, Jacinta šiva obveze in joka.

Przemysl — padel.

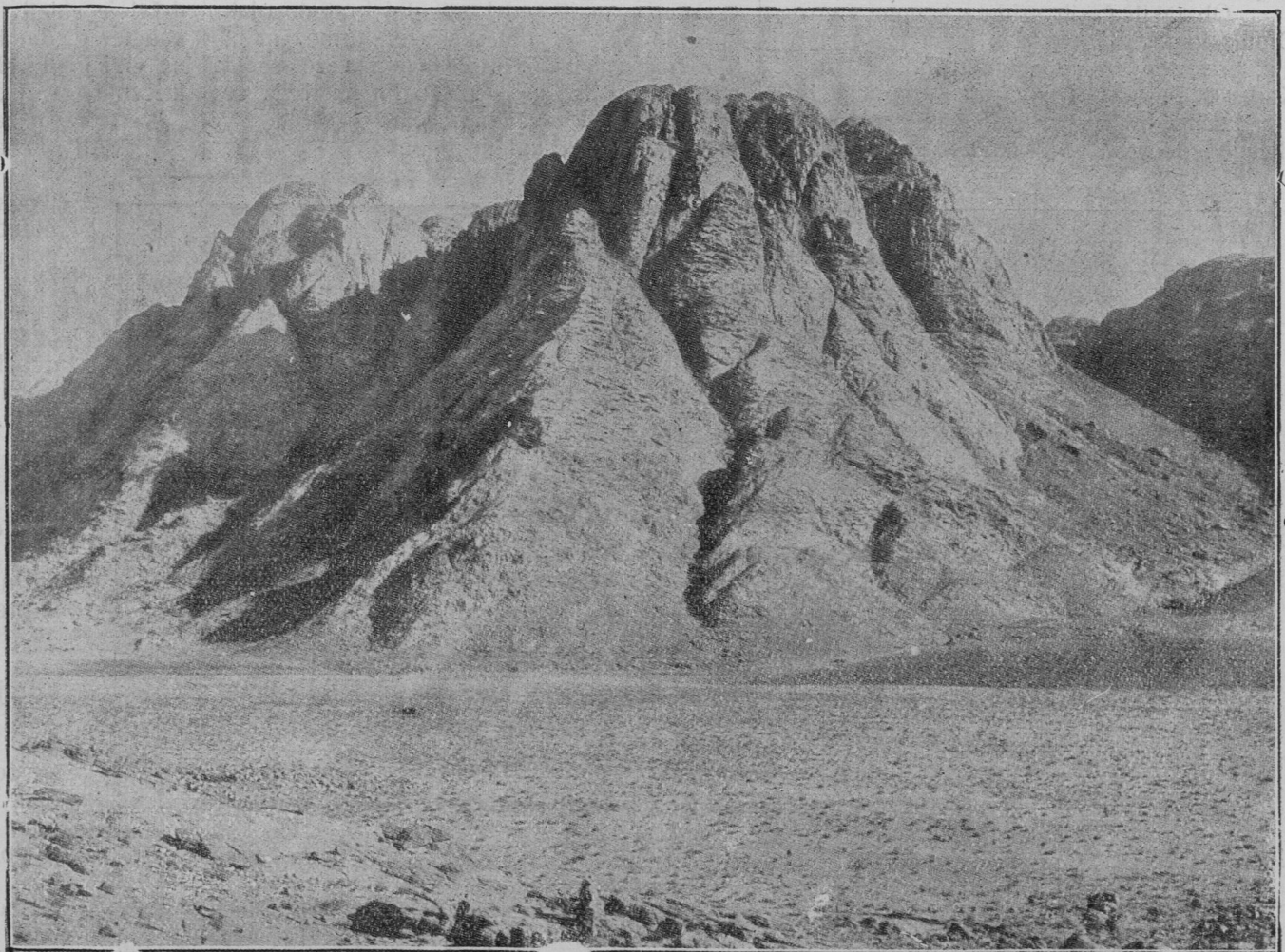
Zadnji dnevi v Przemyslu. Iz uradnih poročil posnemamo: Zaradi nedostatne hrane se je dotlej dobro zdravstveno stanje naše posadke začelo slabšati. Pol posadke je telesno oslabeledo, zbolelo in postalo za službo nesposobno. Zvečer pred 19. t. m. so razdelili med posadko ostanek živil; vsak mož je dobil po 2 konservi. Bodi si zaradi izredne hrane, bodisi zaradi hlastnega uživanja ali slabega želodca je več mož zbolelo, par jih je celo umrlo. Dne 19. t. m. je posadka udrla zadnjič iz trdnjave. Le težko in počasi so se vleкли od-delki; nekaj kilometrov so hodili več ur. Zaradi ruske premoči so se naši zopet umaknili v trdnjavo, ki so jo Rusi nato naskočili od treh strani. Naši so se krepko branili; ponoči so grmeli topovi, podnevi pa puške. V noči od sobote na nedeljo (od 20. na 21. t. m.) so Rusi neprestano naskakovali. Ob 4. zjutraj pa so naši začeli razstreljevati utrdbe, skladišča, mostove, železnico, brzojavno (radio-telegrafsko) zvezo, topove, možnarje in uničevati puške. Mogočni plameni so švigali proti nebu. V ponedeljek zjutraj med 4.—6. uro je bilo uničeno vse. Meščani so čakali na Tatarskem holmu in gledali dogodke. Videli so daleč tja preko okolice, kjer so švigali zublji, uničujoči trdnjavo. Tudi moderni 30,5 cm možnarji so popokali in njih železje je letelo več kilometrov daleč. Na letališču sta stali še dve letali, ki sta se pripravljali odleteti. Rusi so začeli streljati na letališče, a letali sta se dvignili in odnesli iz trdnjave še poslednje važne in tajne listine. Zdaj se razglašča, da je vožna pošta veljala 12 letal in 7 letalnih parov, ki so jih Rusi izstrelili iz ozračja in jih deloma ujeli, deloma so se ubili. Poslednji dve letali sta srečno dospeli do naših čet v Karpatih in v zahodnji Galiciji. Letalca sta tudi vse to povedala, kar se je zgodilo v Przemyslu zadnje dni. Rusi so po razstrelitvi utrdb naskoke ustavili, pešci so mirovali, le topovi so streljali še nekaj časa na letališče. Zadnjo soboto že je ob-

Pred gostilno v rumunski vasi bukovinski ob ljudski slavnosti.

legancem zmanjkalo vsega, žita, moke, riža, krompirja in konserv. Vojaki so ujeli voj-

nega goloba, ga spekli in poslali svojemu poveljniku, generalu Kusmaneku kot zadnjo jed. General je bil ginjen, a goloba je poslal v bolnico nekemu težko bolnemu. Zadnje dni so se živeli ljudje le z moko iz zmletega ovsa in s konjskim mesom. Predno se je posadka podala, je poveljništvo zbralo vse vojake in jim povedalo, kaj se zdaj zgodi in kako naj se vedejo. Vojakom so se oči zalile s solzami. Nato je odšel k Rusom odposlanec posadke naznaniti, da je general Kusmanek vsled lakote med posadko prisiljen izročiti trdnjavo. Kaj se je zgodilo dalje, še ni znano. Slutimo pa lahko, da so Rusi brez odpora prišli v Przemysl in poslali vso posadko z železnico na Rusko. Poprej pa so ji dali seveda jesti. Meščanstvo ostane v mestu. Preko Kristijanije smo zvedeli iz Petrograda še sledeče: Po kapitulaciji so Rusi izkazali generalu pl. Kusmaneku in njegovim častnikom vse vojaške časti. Ruski častniki so izražali največje občudovanje hrabrosti in pogumu poveljnikovemu in posadke. General pl. Kusmanek je hotel izročiti svojo sabljo, toda Rusi so mu odgovorili: „Gospod general, pol leta ste se ustavljali naši premoči. Rusija želi, da svoj meč obdržite. Bili ste vedno hraber in viteški nasprotnik.“ Rusov je bilo okoli trdnjave baje okoli 150.000, v trdnjavi pa je bilo naših le okoli 117.000 mož. Prvo obleganje Przemysla se je začelo 16. septembra 1914, ki je trajalo do 10. oktobra. Rusi so izgubili ogromno — baje 70.000 mož, in so se morali umakniti. A že 9. novembra se je začelo drugo

Sinajska gora, na kateri je dobil Mojzes 10 božjih zapovedi, — danes zbirajo tu Turki svoje čete za naskok na Sueški kanal.

obleganje. Vojna uprava je imela le 10 dni časa, popolnoma izrabiti gališke zahodne železnice. V teh desetih dneh so vozili vlaki v trdnjavo živila, zlasti pa strelivo in topove. Živil je bilo premalo, tako da je smela posadka uživati le skromno določene porcije. Letala so donášala pošto, brzojavne aparate in zdravila, ne pa živil. Trdnjava se je držala nad vse hrabro in ves svet je poln priznanja. Posadko so tvorili južno-ogrski domobranci, vzhodnjegališki domobranci in gornjeogrski črnovojniki, nižje-avstrijske črnovojniške topniške formacije, dunajsko trdnjavsko topništvo, ogrski trdnjavski topničarji 3. bataljona in okoli 1000 Slovencev raznih topničarskih oddelkov. Poleg generala pl. Kusmaneka so bili v trdnjavi še fml. Tamassy, gm. pl. Weeber in trije polkovniki Kloiber, Schwab in Camill. General Kusmanek je služil dvakrat v Ljubljani in je oženjen z Ljubljankom, roj. Zeschkovo.

* * *

Przemysl. Okoli 100 km zahodno od Lvova leži na obeh straneh reke Sane mesto Przemysl z blizu 60.000 prebivalci. Tu sta 2 škofijstvi, okr. glavarstvo, okr. sodnija, finančna direkcija, tri gimnazije, učiteljska pripravnica, več šol i. dr. Kolodvor sredi mesta je krasna stavba. Na desnem bregu leži mesto po pobočju hriba, na levem po ravnini. Čez Sano vodijo trije veliki in lepi mostovi. Od l. 1873. je bil Przemysl močna trdnjava. Vojaštva je bilo seveda v mestu največ. Mesto je ustanovil v 7. stoletju knez Przemyslaw, v 14. stoletju je vladal tu Kazimir Veliki, ki je sezidal velik grad, čegar razvaline se še vidijo. Z gradu, kjer je lep park, je krasen razgled. Pod gradom leži stolna cerkev iz 15. veka v renesančnem slogu z mnogimi umetninami. Ta cerkev ima 71 m visok stolp z uro. Nedaleč stojita cerkev srca Jezusa in frančiškanska cerkev, dalje grško-katoliška cerkev z leseno leco v obliki ladje. Iz 17. veka je reformantski samostan s cerkvijo in s

4 trdnjanskimi stolpi z zidovji; v zidu je spomenik Szychowskega gvardijana, ki je l. 1272. ubranil mesto naskokov Tatarjev. Karmelitska cerkev ima gotski stolp, ki se vidi preko vsega mesta. V mestu sta dva bogata muzeja in v grški škofijski palači

tudi spominsko drevo na kralja Jagiela, ki je tu ponoči poslušal slavčje petje ter se pri tem smrtno prehladil (1434). Dalje hiša poljskih ustašev (leta 1863.) z grobnim holmom itd.

* * *

Iz Bukovine: Rumun s hčerkama v narodni noši.

je mnogo umetnin. Ob Sani je Franca Jožefa nabrežje s krasno promenado najlepše mestno izprehajališče; tu so tudi kopeli in drsališče. „Tatarski holm“ v bližnji okolici je trikoten in se imenuje tako po kosteh tatarskega kana, ki je padel med obleganjem in bil tu pokopan. Krasni grad kneza Sapiehe, ležeč ob Sani, je iz 16. veka ter je najlepši v Galiciji. Ima 4 stolpe z ozidji in v njem so zbirke umetnin ter velikanska knjižnica. Zanimiv je grad Mizyniec, last knezov Lubomirskih, s krasnim parkom in palača Medyka sredi največjega in najlepšega parka v Galiciji, oba ob Sani. Tu je

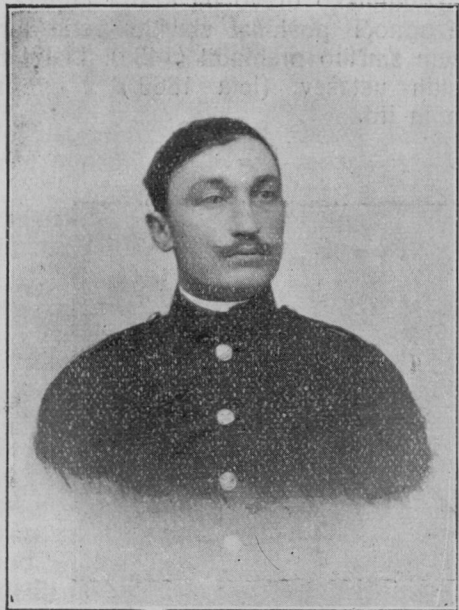
Moderno obleganje trdnjav. Moderna trdnjavska vojna se je začela šele z iznajdbo modernih topov, ki so dali vojnim operacijam povsem nov značaj. Tako je bilo prvo obleganje moderne trdnjave v rusko-japonski vojni leta 1904., obleganje Port Arthurja. Japonci so obkrožili to trdnjavo 6. junija 1904. Izgube so imeli strašne. General Nogi je od 19. do 24. avgusta žrtvoval 14.000 Japoncev brez uspeha. Šele 2. januarja 1905 se je ruski general Stössel udal. Branil je trdnjavo 7 mesecev ter je bil baje vendar le sam kriv, da je padla. — Turško Drinopolje (Adrianopol) so Bolgari začeli oblegati 27. oktobra 1912 in so ga pod vodstvom generala Ivanova s pomočjo Srbov zavzeli dne 26. marca 1913 po 5 mesečni borbi. — Skader so zavzeli Črnogorci in Srbi po 9 mesečni borbi, Janina je padla hitreje. Trdnjave Antverpe, Namur, Liege in Lille so padle po nekaj tednih, ker se topom 42 cm in 30,5 cm niso mogle braniti. Przemysl je padel po 4 in pol mesečnem obleganju zaradi pomanjkanja živil.

✦ Notar dr. Albin Poznik.

V Novem mestu je umrl eden najstarejših buditeljev našega naroda, eden najuspešnejših naših kulturnih delavcev in agitatorjev za napredek slovenske misli. V vseh kronovinah slovenske domovine je deloval za probujo samozavednosti in za izboljšanje gmotnega stanja slovenskega naroda. Že kot vseučiliščnik je začel z delovanjem, ga nadaljeval kot sodni adjunkt in kot odvetniški koncipijent in ga kot ugleden notar vršil do svoje visoke starosti. Tih, skromen, na zunaj neznaten mož je bil, a v njem je bilo toliko energije in žilave vztrajnosti, da je vidimo le še v malokom enake. Oče mu je

Vrt Getsemani pri Jeruzalemu, kjer je Kristus po zadnji večerji molil in krvav pot potil.

† **Janez Ozebek,**
iz Št. Viške gore na Tolminskem, padel na
severnem bojišču.

bil ljudski učitelj, rojen je bil v Škocijanu pri Dobrlivasi na Koroškem. Kot odvetniški koncipijent je delal v pisarni našega vzornika dr. Razlaga ter kot tovariš veljaka dr. Mencingerja. V Vipavi je bil sodni pristav, pred 35 leti pa je prišel v Novomesto kot notar. Tu je dozidal in potem vodil Narodni dom. Vedno je pospeševal gibanje društvenega delovanja. Nato je spravil v obč. odbor, dotlej nemški, Slovence, utrdil čitalnico in uradoval med prvimi v slovenskem jeziku. Prve slovenski pisane pogodbe so izšle iz dr. Poznikove pisarne! Njegovo delo je bilo, da je postala novomeška gimnazija slovenska, njegova posredna zasluga, da se je zgradila dolenska železnica. Znal je najti ljudi, ki so izvršili, kar se je rodilo v njegovi domoljubni duši. Bil je vzor pametnega agitatorja. Več let je županov v Novemestu, ki ga je izvolilo za svojega častnega občana. Kot notar je bil vedno prijatelj ljudstva. Umrl je brez bogastva, ker je imel srce... Mož poštenjak! Srečno je živel v svoji obitelji, ki je zanj skrbel do poslednjega diha. Vzgodil je vzgojil svoje otroke in jim zapustil najčastnejši spomin, najlepši vzgled. Dne 25. febr. je bil slovesno pokopan. Pogreba so se udeležila društva, županstva, obč. odbori, vse meščanstvo. Na grobu je govoril dvorni svetnik Fr. Šuklje pretresljivo pokojniku v slovo. Ime Poznikovo ostane nepozabno v kulturno-politični zgodovini Slovencev in s hvaležnostjo se ga bo vedno spominjala Dolenska z Novim mestom. N. v m. p.!

† **Jakob Rauch,**
desetnik lovskega polka št. 7., rojen v Semiču,
padel na severnem bojišču.

† Janez Ozebek.

Usoda kruta ni mu dala,
da v rojstno legel bi zemljó,
da tamkaj, kjer mu zibel stala,
počilo trudno bi telo.

Na severnem bojišču je padel za domovino Janez Ozebek iz Št. Viške gore na Tolminskem. Bil je priden, vzoren in med vsemi sosedi in znanci priljubljen mladenič. A v najlepši dobi življenja, v starosti 29 let, ga je umorila sovražna krogla, daleč od rojstnega kraja.

Na tuji zemlji zdaj leži
neznan, nemilovan,
ne križ, ne kamen ne stoji,
kjer on je zakopan.

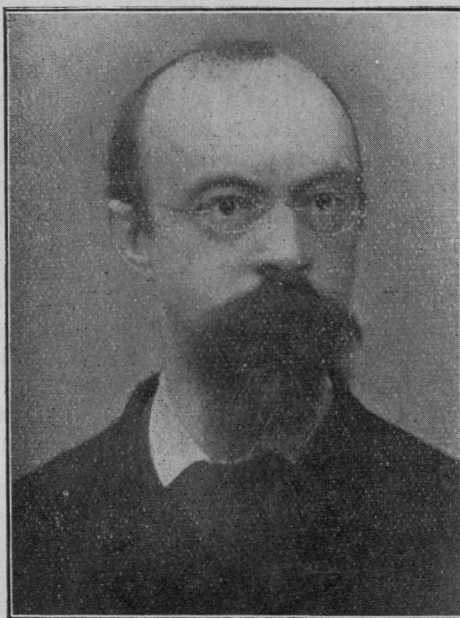
Nikakega spomenika ni na njegovem grobu. Za spomenik naj mu bodo te vrstice, ki so mu jih sestavili njegovi znanci in prijatelji, ki mu kličejo: Na svidenje na onem svetu,

kjer se ne sliši boj, prepir,
kjer vlada večer, večer mir!

Bodi mu lahka tuja, s krvjo napojena
zemlja gališka!

† Pavel Škornik

rodod iz Zagorja ob Savi, je padel na severnem bojišču 8. marca t. l. Njegovi starši

† **Notar dr. Albin Poznik,**
velezaslužni buditelj Slovencev, bivši župan novomeški, častni meščan, umrl dne 23. febr. in pokopan 25. febr. v Novemestu.

so dobili obvestilo o sinovi smrti od njegovega nadporočnika. Pokojnik je služil pri 27. domobranskem polku v Ljubljani. Star je bil šele 22 let.

Nadporočnik Rud. Gallinger je pisal 8. t. m. pokojnikovim staršem sledečo dopisnico: Č. g.! Naznanjam Vam žalostno vest, da je Vaš sin Pavel, narednik dom. pešp. št. 27, danes dop. našel junaško smrt za domovino, zadet od granate. Izrekam Vam najgloblje sožalje v svojem imenu kot njegov poveljnik in v imenu njegovih tovarišev. Vaš sin Pavel je bil nam vsem ljub, dober tovariš. Ta zavest in pa da je kot vrl vojak umrl junaške smrti za domovino, naj Vam bo v Vaši bolesi vsaj mala tolažba!

† Val. Mohorič.

Dne 14. t. m. je umrl Valentin Mohorič, rodod iz Idrije. Pokojnik je bil blag značaj

Steckenpferd-lilijinomlečno milo

prej ko slej neutrno za racionalno oskrbo polti in lepote. Priznanostna pisma. Po 80 h povsod.

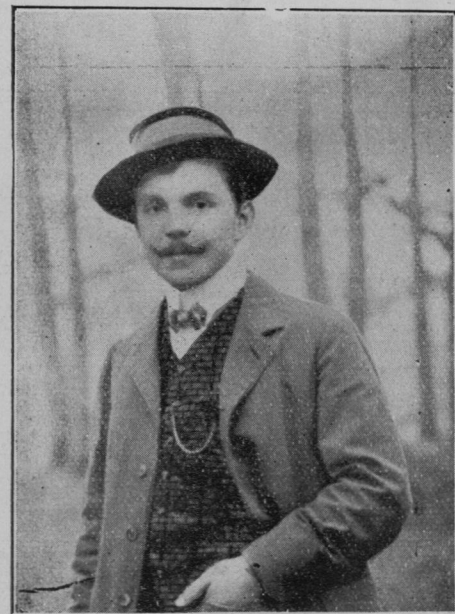

† **Karol Jesih,**
iz Loke pri Zagorju ob Savi, padel na severnem
bojišču.

in zato zelo priljubljen vsem prijateljem in znancem, posebno pa svojim staršem. Obiskoval je nekaj časa srednjo šolo v Idriji; nato je vstopil prostovoljno k vojakom. Ko je odslužil vojaška leta, je dobil službo pri finančni straži v Dologni na Goriškem, kjer je služboval do svoje prezgodnje smrti. Bil je vesten v izvrševanju svojega poklica, kar ga je stalo njegovo mlado življenje. Ker se je zakasnil zunaj vasi, si je izposodil kolo, da bi došel še o pravem času na določeno mu mesto. Pri tem pa se je vsled padca smrtno ponesrečil in 14. t. m. umrl v 23. letu svoje starosti. Njegovim staršem iskreno sožalje!

Učitelj Vinko Stopar.

Definitivni učitelj Vinko Stopar v Sv. Ilju pri Velenju je povodom mobilizacije 1914 odrinil kot nadomestni rezervist k c. in kr. pešpolku št. 97. Vojskoval se je v Galiciji v različnih bitkah in je bil dne 20. oktobra 1914 pri Novem miastu na glavi težko ranjen. V isti bitki je eksplodirala v njegovi bližini ruska granata, vsled katere je dobil še mrtvico na levi strani. Za njegovo hrabrost pred sovražnikom je bil glasom dekreta z dne 15. nov. 1914 dne 10. prosinca 1915 v deželni bolnici v Ljubljani odlikovan s srebrno hrabrostno kolajno 2. razreda.

Učitelj Vinko Stopar,
odlikovan s srebrno hrabrostno svetinjo 2. razreda.

Franjo Postišek,

ki je bil v vojni s Črnogorci ob Lovčenu na ladji Nj. Vel. „Radecki“.

G. W. Appleton :

12. nadaljevanje.

Žrtev zarote.

Roman.

ENAJSTO POGLAVJE.

Moje duševne muke one noči so bile nepopisne. Da sem blazno zaljubljen v Marcelo, tega si nisem mogel več prikrivati, in misel, da bi mi bila ugrabljen baš v hipu moje največje sreče, ta misel se mi je zdela naravnost nemogoča. Zaspal nisem niti trenotek in sem vso noč napenjal svoje možgane, da bi si razjasnil, kako in kam je mogla izginiti; toda vse premišljevanje je bilo brezuspešno, uganjke nisem mogel rešiti.

Gotovo je bilo samo eno, da sva bila s Heleno omamljena. Prav tako gotovo je bilo tudi, da se to ni zgodilo slučajno. Ampak kako to, da ni tudi Marcela podlegla vplivu strupa? — Saj je vendar uživala iste jedi kot midva in bi bilo moralo opojno sredstvo pri njej prav tako delovati kakor je pri nama; toda služkinja je rekla, da je bila popolnoma pri zavesti. Mirno se je oblekla in odšla iz hiše, medtem ko sva ležala midva v nezavesti — in to je storila potem, ko mi je sveto obljubila, da se brez mojega izrečnega dovoljenja ne odstrani nikoli več. Pa še v taki noči, ko bi se tudi najpogumnejši moški obotavljali.

To se mi je zdelo popolnoma neverjetno, razun če bi bila Marcela blazna, — a tudi na blaznike učinkuje strup — ali pa najzlobnejše, najnehvaležnejše bitje na božjem svetu, kar se mi je pa zdelo prav tako izključeno.

Naposled se mi je vzbudila misel, ki me je sicer napolnjevala z grozo, ki se mi je pa zdela vedno verjetnejša čim bolj sem jo razmotrival.

„Kaj če je tudi zapadla učinku strupa,“ sem si dejal, „in so jo vlekli medtem, ko sva bila s Heleno nezavestna, siloma iz hiše?“ — —

Kmalu sem bil prepričan, da se je vršilo v resnici tako. Seveda se je moralo zgoditi vse sporazumno s služkinjo.

Polastila se me je blazna besnost, skočiti sem hotel iz postelje in zadaviti gnusno kreaturo. Toda mahoma sem izprevidel, kako nespametno bi bilo tako prenapljeno ravnanje. Sklenil sem torej, da počakam še eno uro, dokler ne bo odprta pošta, potem pa brzojavim takoj policijskemu nadzorniku Bealeju ter ga prosim, naj me takoj poseti. Glede služkinje Marjane pa sem si moral reči, da bi bilo neumno, če bi jej le izdaleka namignil, da jo imam količkaj na sumu.

Počasi se je začelo daniti, in ko sem dvignil naoknice, sem videl, da je megla popolnoma izginila. In kakor v zasmeh mojega strašnega obupa je zimsko solnce

† **Valentin Mohorič.**

iz Idrije, umrl vsled poškodb, ki jih je dobil v finančni službi.

jasno in prijazno obsevalo vrhove dreves, — nebo je bilo temnomodro — vrabci so že glasno vpili po zajutreu — vsa narava je bila pokojna in vesela, — samo v mojih prsih sta divjala nemir in boleost, kajti ugrabili so mi moje najdražje na svetu.

Tudi Helena je bila že zdavnaj pokonci; srečal sem jo na stopnicah vso blede in izmučeno. Pošepetal sem jej tiho na uho svojo slutnjo ter kaj nameravam storiti.

„Potem pa pokliči tudi Charleja. Zdi

Alojz Satler,

ki je vozil našega umrlega prestolonaslednika s soprogo mrtva iz Metkoviča v Trst na Nj. Vel. „Viribus Unitis“.

se mi, da ga bom danes prav zelo potrebovala,“ je dejala.

Ostro sem se zasmejal in sem obljubil, da storim to — bržčas bi se bil tudi brez njene prošnje obrnil na svojega prijatelja, kajti če kdaj v življenju, sem bil sedaj — v tej prvi resnični krizi svojega življenja — zares potreben njegovega sveta in pomoči.

Poštni urad so pravkar odpirali, ko sem prišel tja. Mlada dama, ki je sprejela brzojavko, me je debelo pogledala. Saj Richmond je kakor vas, in vedela je takoj za kaj gre. Prva brzojavka se je glasila:

„Nadzornik Beale, New-Scotland Yard, London. Dama sinoči izginila. Prosim, takoj priti. Sumim služkinjo. — Williams.“

Mortimerju pa sem sporočil:

„Marcela izginila; ves obupan; pridi takoj. — Ted.“

Odločil sem se, da ne pozvedujem nikjer več, nego počakam mirno prihoda nadzornikovega. Najin zajutrek je onega dne potekel v smrtni tišini. Najini pogledi so bili skoraj venomer obrnjeni na prazni prostor za mizo, in ko so se slučajno srečali, so izražali najino skupno tugo jasneje, kot bi mogle storiti to besede.

Zdelo se je, da čaka Marjana, ki nama je stregla, kakih vprašanj glede Marcela. Ampak te usluge jej nisva hotela storiti; tudi nisva kazala nikake nevolje, nasprotno, Helena je bila še prav prijazna z njo.

Mortimer in Beale sta prišla z istim vlakom in povedal sem jima takoj vso dogodbo. Ali nihče izmed njiju ni bil videti posebno presenečen.

Novinci v Kobaridu na Goriškem.

Slovenski fantje ljubljanskega sanitetnega oddelka pred razvalinami neke tovarne v ... na južnem bojišču.

Črnovojniki iz Semiča, ki so odrinili pod zastavo.

„Vidite,“ je rekel nadzornik, „moja bojazen se je uresničila. Sedaj veste, s kakšno vrsto ljudi imate opraviti. Ne strašijo se prav ničesar, samo da bi dosegli svoj cilj.“

„To je res,“ sem odvrnil. „A kaj nam je sedaj storiti? Jaz sem se smatral osebno odgovornega za varnost te dame.“

„Oh, zaradi tega se vam ni treba vznemirjati,“ je odgovoril smehljaje nadzornik; „prav gotovo je na varnem, saj predstavlja ta dama dragocen zaklad, ki ga boste le s težkim trudom iztrgali iz krempljev svojih sovražnikov. Po mojem mnenju je vredna kupa denarja, in zato jo bodo kot gotovo jamstvo imeli zaprto.“

(Dalje prihodnjič.)

Minoli teden.

Najvažnejši dogodek je nepričakovani padeč Przemysla dne 22. t. m. Sicer je bilo že nekaj tednov znano, da gre naši nad vse hrabri posadki že zelo trda z živili, vendar je padeč trdnjave presenetil avstro-ogrske državljane, ki na nenadni padeč Przemysla niso bili pripravljeni. Ta naša moderna trdnjava pa je v polni meri izpolnila svoj namen, saj je dala Rusom pol leta silnega truda in jim je prizadela velikansko škodo. Obenem se je začela v vsej dolžini Karpatov za vse prelaze iznova ljuta borba. Rusi so dobili ojačenja, a tudi naši voji so se v zadnjih tednih iznova pomnožili. Bitka se godi med prelazom Konječna zahodno

Dukelskega prelaza do Užoka. Rusi besno naskakujejo, a naši so jih povsod krepko odbili. V zadnjih dneh so ujeli 1500 Rusov, t. j. okoli dveh bataljonov. Tudi pri Viškovu so bili Rusi zavrženi s težkimi izgubami. Ob Dunajcu, Nidi in Pilici je mirno. — Vzhodno in jugovzhodno Avgustova in Jednorožka ter severovzhodno Prašniša so Rusi napadli nemške postojanke, a bili so odbiti. Memel so Rusi zopet zapustili. — Iz Belgije ni poročil. — Na francoskih bojiščih le topniški boji, zlasti ob Verdenu. Dne 20. t. m. so nemški Zeppelinovci metali na Pariz bombe. Padlo jih je 45! Vse so zadele predmestja ter ubile ali ranile nekaj ljudi. Bajje je umrlo 6 oseb, 16 jih je težko, 21 lažje ranjenih. Tudi več hiš in vil je poškodovanih. — V Dardanelah so izgubili Angleži in Francozi 5 oklopnih. Boji pa se nadaljujejo. — Smirne Angleži ne morejo vzeti, ker jo Turki dobro branijo, in ne morejo angleške vojne ladje v bližino. — Nemški podmorski čolni so potopili zopet nekaj angleških parnikov. — Vstaški Albanci so 23. t. m. obstreljevali Drač in hišo Esada paše. — Napetost med Japonsko in Kitajsko se veča, Zedinjene države so mobilizirale svoje bojne ladje, a tudi Anglija in Rusija ugovarjata japonskim težnjam. Japonci izkrcavajo že svoje oddelke po kitajskih krajih.

Listnica upravnštva.

P. n. naročnikom, ki jim poteče s 1. aprilom t. l. naročnina, smo priložili tej številki poštne položnice ter uljudno in nujno prosimo, da naročnino **takoj** obnovijo. Živimo v težkih časih, ko

nas stane izredno mnogo žrtev in truda, da moremo izdajati list takšen, kakoršen je. Vsak nepristransko sodeč človek, priznava to. Prosim vse p. n. naročnike, ostanite nam zvesti ter obnovite naročnino takoj in pridobivajte še novih naročnikov.

„Tedenske Slike“ stanejo za četrto leta 2:50 K, za pol leta 5 K in za celo leto 10 K. „Tedenske Slike“ so najbolj zanimiv in najboljši slovenski ilustrovan tednik. Naročite si ga in razširjajte ga!

Veliko veselje napravite vojakom, če jim naročite list „Tedenske Slike“. Vsi ga radi beroter gre iz roke v roke. Za vojake stane naročnina četrtletno le 2 K in za 1 mesec samo 70 v. Naznajte nam naslov svojega ljubega sina, brata, očeta ali soproga, ki ga imate pri vojaki ter pošljite naročnino (lahko tudi v znamkah) in mu bomo redno pošiljali list. — Mnogi vojaki dobivajo naš list „Tedenske Slike“ ter so ga izredno veseli.

Popravek. V oglašu „Kmetijske posojilnice ljubljanske okolice“ v tej številki na strani 11. je

† Pavel Škornik, iz Zagorja ob Savi, padel na severnem bojišču.

tiskovna pomota; rezervni zaklad namreč ne znaša samo pol milijona kron, kakor je pomotoma tiskano po oglašu iz lanskega leta, temveč znaša letos že **nad 800.000 K (osemsto tisoč kron).**

Srečne in vesele
velikonočne praznike

želi vsem naročnikom in čitateljem
uredništvo in upravnštvo
„Tedenskih Slik“.

Naročite „Tedenske Slike“!

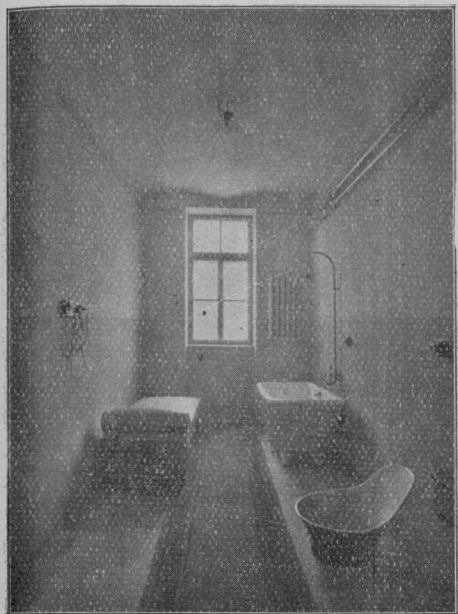
Važno poročilo. Ker je za časa vojne malo denarja in mnogim ni mogoče kupiti najpotrebnejšega blaga, za obleke in perilo, za sebe ali otroke, se je odločil trgovec **I. N. Šoštarič, Maribor, Gospodska ulica št. 5,** da bode kljub temu, da se je v tovarnah vse podražilo, prodajal vse ceneje kakor popreje. Platno druk in porhat po 36, 40, 50 in 56 vin. Volneno blago za obleko po K 1—, 1'20, 1'50. Ker se veliko razproda, je dobiti tudi velika množina lepih ostankov ki se veliko pod ceno prodajajo. Ceniki in vzorci se dobijo poštne prosto. Za neugajajoče se vrne denar. 455.

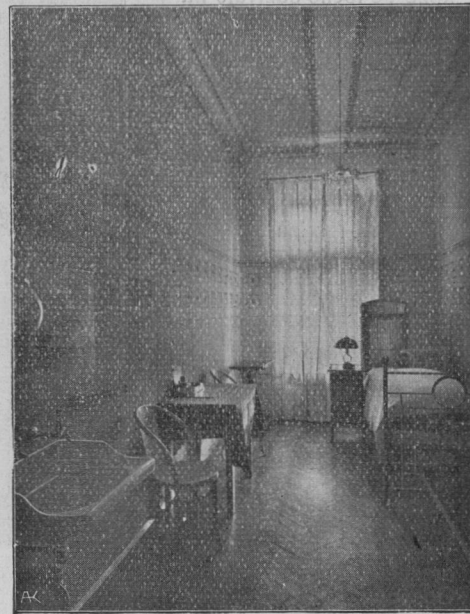
Potrjeni fantje iz Velike Doline pri Jesenicah na Dolenjskem. (Fot. J. Tomše ml.)

Modistka
MINKA HORVAT
Ljubljana, Stari trg 21

priporoča cenj. damam svojo zelo povečano zalogo damskih slamnikov in otroških čepic.
Popravila najfineje in najceneje.

Električna kopalnica.

Bolniška soba.

Primarij dr. Derganc izvršuje težko operacijo.

Stopnišče.

Operacijska dvorana.

Sanatorium „Emona“.

Zgodovinarja Plinius in Sozomenes pripovedujeta, da je grški junak Jazon bežal s prijatelji Argonavti na ladji Argo iz dežele Kolhide, kjer je našel zlato runo in nevesto Medejo, iz Črnega morja po Donavi, Savi in Ljubljani, ob kateri je prezimil in ob tej priliki l. 1250 pr. Kr. ustanovil mesto Emono.

Duh grške kulture, junaki najlepših grških pravljic (Jazon, Heraklej, Tezej, Orfej, Meleager, Kastor in Poluks itd.) so ustanovili prestolnico Slovenije, Emono — belo Ljubljano.

In zgodovinar Mommsen omenja, da je rimski imperator Avgust l. 34. po Kr. podjarmil enoglavemu rimskemu orlu naše

planine in spremenil keltsko Emono v rimsko kolonijo. In poslej so bili skozi 500 let prebivalci naših dežel rimski državljani, in njih glavno mesto je bil večni Rim, kakor je sedaj cesarski Dunaj.

Prvotni prebivalci naših pokrajin so bili najbrže vedno Slovenci, zraščeni s svojo ljubljeno zemljo kakor rastlina samosevka. Kmet Slovenec je ljubil in obdeloval samo svoje polje, pasel živino po planinah, vse druge kulturne opravke (vzdanje, industrijo in veliko trgovino) je prepuščal slučaju. Tako so mu vladali iz mest in gradov najprej Kelti, katere so izpodrinili Rimljani; za rimsko dobo je nastopila germanska. Nemci so nam vladali iz grajščin in mest do najnovejših časov.

Kakor pozabljena, skromna stavba iz stare Emone, tako stoji zdravišče Sanatorium Emona v tihi, stranski, malo opaženi ulici (Komenskega ulica 4), od ulične črte nazaj potisnjeno in skrito za razpadajoč zid. Sanatorij je sezidan v kraju Ljubljane, ki se je imenoval nekdanj „Ajdoščina“ radi rimskih grobov. Pri kopanju temelja zdravišča so se našle rimske izkopine, mej njimi dve glinasti svetilki z napisom izdelovalcev: Cresces in Fortis. Ta dva napisa se glasita kakor klic živim iz tisočletnih rimskih grobov: cresces — fortis! Rasel, uspeval boš, če si močan, zdrav! Cresces fortis, geslo modernega, elegantnega zdravišča, ki naj deli zdravje in življenje na razvalinah starih rimskih grobov!

Zdravstvo.

Gojitev zdravja treba začeti z gojitvijo kože.

Vsak dan si umijmo vse telo od glave do nog ali ga drgnimo z mokro ruto, nakar ga krepko obrišimo s suho brisačo iz domačega platna. Čim bolj se pri tem navadimo mrzle vode, tem bolje je. Delovanje kože je največje važnosti, kajti koža regulira oddajanje toplote od strani telesa. Živci in žilice kože se točno odzivajo na umivanje in se tako utrdijo. S tem pa se krepi tudi srce, krvni obtok postane živahnejši, dihanje globlje itd.

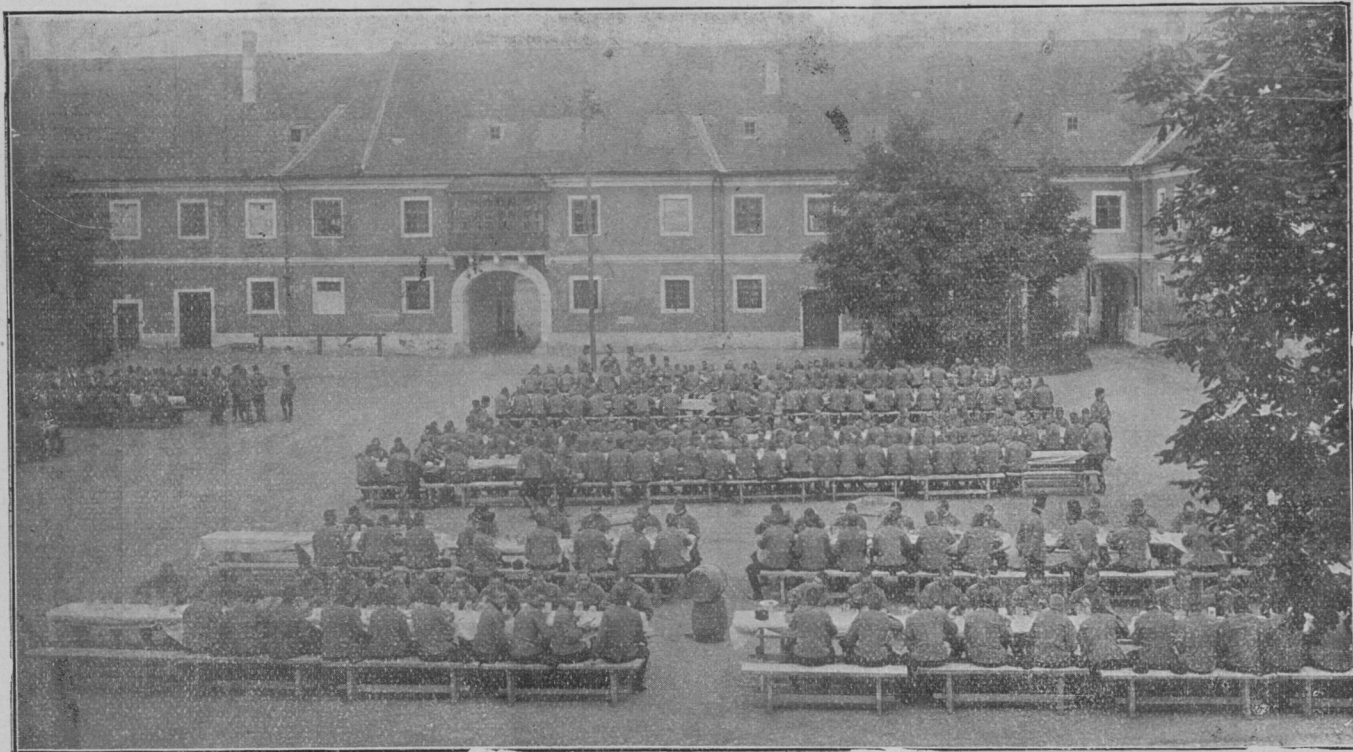
Razstava „Gritzner“.

Josip Petelinc, tovarniška zaloga šivalnih strojev, Ljubljana, blizu frančiškanskega mostu, levo za vodo 3. hiša, vabi p. n. cenjeno občinstvo iz mesta in dežele, gospodinje kakor šivilje, da si ogledajo, prekristno razstavo, vseh del, ki jih izvrši samo „Gritzner“ Centralbobin, Rundspul in Ringschiff stroj, na krogličnem teku, veze (štika), krpa (maši) nogavice in perilo, nabira, gubanči, robi in obšiva. Vsaka kupovalka ima pouk brezplačno na razpolaga. Gospodinje dobe jako

potreben in praktičen krog „Reform“ za nizko ceno s podukom, s pomočjo kroja si zamore vsaka brez strokovnega znanja na „Gritznerjevem“ stroju vse sama izvršiti. „Gritznerjev“ stroj je prepotreben, in ne sme manjkati v nobeni hiši. Nad 3 milijone že v rabi. Dobi se od najprostejše do najkrajše

opreme, tudi kot pisalna miza. Cena najnižja, 10letna garancija.

Razstava od 8 do 12 ure v nedeljo 4. aprila in na velikonočni ponedeljek dne 5. aprila dopoldne. Pri Josipu Petelincu, Ljubljana, sv. Petra nasip 7, blizu frančiškanskega mostu.

Pred odhodom dragoncev na bojišče: Poslovilni obed pred kasarno.

„Zaspal“, ker ni imel dobre budilke. Domača tvrdka H. Suttner v Ljubljani šteč. 5 ima najboljše budilke po nizkih cenah. Pišite po cenik, ki ga dobite zastonj in poštne prosto.

Nekaj nemogočega je napraviti dobro kavo brez dobrega kavnega pridačka. Zato pa rabijo vse naše gospodinje kot kavni prideček samo Kolinsko kavno primes, o kateri vedo, da je najboljše blago te vrste. Odkar imajo Kolinsko kavno primes, se nič več ne pritožujejo zaradi slabe kave, kajti kava ima zdaj izvrsten okus, prijeten vonj in lepo barvo — torej vse lastnosti, ki jih mora imeti dobra kava. Kolinsko kavno primes kupujejo tem raje, ker tudi vedo, da je kavni prideček edino pristno blago te vrste. — Iz obeh navedenih vzrokov pa tudi mi vsem našim gospodinjam Kolinsko kavno primes prav toplo priporočamo.

C. kr. razredna loterija. Žrebanje 5. razreda c. kr. razredne loterije bode trajalo 22 dni in sicer od 6. aprila do 3. maja 1915. Srečke se dobivajo že sedaj pri Ljubljanski kreditni banki v Ljubljani, poslovnici c. kr. razredne loterije. Pri isti kupljene srečke so zadele: šteč. 68.435 = K 30.000, šteč. 130.169 = K 10.000, šteč. 157.211 = K 10.000, šteč. 68.425 = K 5.000, po K 2000: šteč. 19.987, 19.994, 46.292, 81.517, 85.174, 36.359, 57.392 in več manjših dobitkov. Opozarjamo cenjene reflektante na današnji inserat.

20-25 K tedensko

tudi stalno kot postranski zaslužek lahko zasluži vsakdo brez kapitala in brez rizika poleg svoje- ga vsakdanjega opravila. Pojasnila daje brezplačno Hynek Althamer, Dvur Kralové, n./L. šteč. 567.

Nadležne lase

na obrazu in po rokah odstrani v 5 minutah

Dr. A. Rixov odstranjevalec las, popolnoma neškodljiv, zanesljiv uspeh, ena pušica K 4.— zadošča. Razpošilja strogo diskretno Kos Dr. A. Rix. Laboratorium, Dunaj IX., Berggasse 17/O. — Zaloge v Ljubljani: Lekarna pri „Zlatem jelenu“, parfumerija A. Kanc in drogerija „Adria“.

Razumno natakarico

ki zna slovenski in nemški, sprejme IVAN GRIVEC, kantiner, sodafabrika, Lukovac pri DI. Tuzli. — Bosnija.

IVAN JAX IN SIN

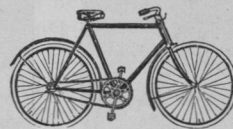
LJUBLJANA, DUNAJSKA CESTA ŠTEV. 17.

464

priporoča svojo bogato zalogo

šivalnih strojev, koles, pisalnih strojev in strojev za pletenje (Strickmaschinen).

Brezplačen pouk v vezenju. — Tovarna v Lincu ustanovlj. 1867.

Zahtevajte cenik, ki ga dobite brezplačno in poštne prosto.

C. kr. razredna loterija.

C. kr. razredna loterija.

En milijon

zadenete lahko, ako se udeležite žrebanja

5. razreda c. kr. razredne loterije

od dne 6. do 29. aprila in 3. maja 1915.

Pri nas kupljene srečke so zadele:

št. 68.435 zadela . . . K 30.000	št. 157.211 zadela . . . K 10.000
št. 130.169 zadela . . . K 10.000	št. 68.425 zadela . . . K 5.000
št. 19.987: 19.994, 46.292, 81.517, 85.174, 36.359, 57.392 zadele po K 2.000	

1 srečka
K 160—

1/2 srečke
K 80—

1/4 srečke
K 40—

1/8 srečke
K 20—

64.000 srečk se bo izžrebalo v 5. razredu
v skupnem znesku K 18,356.200.

To zadnje žrebanje traja 22 dni in je najsijajnejše preskrbljeno z dobitki in sicer z izredno visokimi:

ena premija K 700.000			
glavni dobitek	K 300.000	1	60.000
1	200.000	1	50.000
1	100.000	1	40.000
1	90.000	2	30.000
1	80.000	2	25.000
1	70.000	15	20.000

Ne zamudite te prilike!

Srečke se dobijo pri:

Ljubljanski kreditni banki

poslovnici c. kr. razredne loterije v Ljubljani

in njenih podružnicah v Celovcu, Gorici, Trstu, Celju in Splitu.

Cena za posestnika žreba prejšnjega razreda:

1 srečka
K 40—

1/2 srečke
K 20—

1/4 srečke
K 10—

1/8 srečke
K 5—

Velika svota denarja

se zamore naključiti vsakomur, ki postane naš naročnik. Brezplačna pojasnila pošilja Srečkovno zastopstvo 3, Ljubljana.

»SLAVIJA«

VZAJEMNO ZAVAROV. BANKA V PRAGI.

451 REZERVNI FONDI K 65.000.000.—.

Izplačane dohodnine in kapitalije K 129.965.304.25.

Dividend se je doslej izplačalo nad K 3.000.000.—.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vsežkozi slov. narodno upravo.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah, pod tako ugodnimi pogoji, kakor nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetja in smrt z manjšajočimi se vplačili.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. — Uživa najboljši sloves, koder posluje.

ZAVARUJE TUDI PROTI VLOMU.

Vsa pojasnila daje: „Generalni zastop vzajemne zavarovalne banke Slavije v Ljubljani“.

SUKNO
PERILO
OBLEKE
ČEVLJE
OSTANKE

in razno blago pošilja po najnižjih cenah

Jugoslovanska razpošiljalna

R. STERMECKI v CELJU, št. 341

Štajersko.

Zahtevajte zastopnik s slikami čez tisoče stvari. Pri naročilih iz Amerike, Nemčije in Balkana, treba denar naprej poslati.

18

Prirodna vina

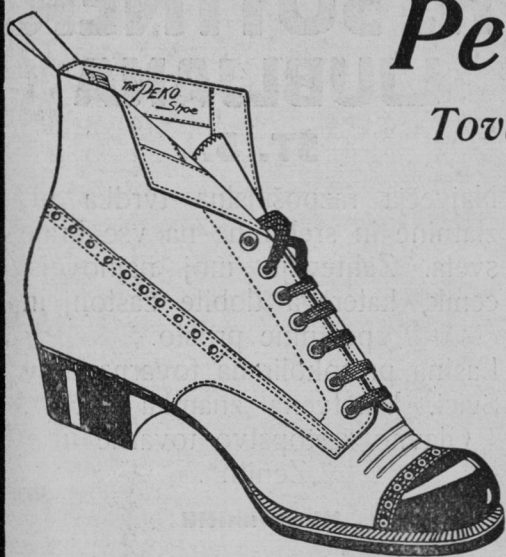
bela in rdeča K 44.— do K 68.—;
pristna 50% slivovka in tropinovec
K 150.—; pristen vinski jesih K 28.—
za 100 litrov prodaja J. Kravagna,
Ptuj, Štajersko.

A. & E. Skaberné,
Ljubljana, Mestni trg 10
Special. trgovina za pletenine in trikotažo.

Velika zaloga različnega

perila za vojake

iz čiste volne in velblodje dlake in sicer: snežne kučme, sviterji, telovniki, triko-jopice in srajce, spodnje hlače, nogavice, sliperji, dokolenice, rokavice, različni ščitniki za vrat, prsa, kolena itd. Odeje iz velblodje dlake. Spalne vreče. Tetra perilo.

Peter Kozina & Ko.

Tovarna čevljev v Tržiču na Gorenjskem.

Prodaja svoje lastne izdelke na debelo in drobno

v Ljubljani, Breg

nasproti sv. Jakoba mostu.

Kmetiska posojilnica ljubljanske okolice v Ljubljani

r. z. z n. z.

obrestuje hranilne vloge po

$$4\frac{3}{4}\% \text{ } 0\%$$

brez vsakršnega odbitka.

Stanje hranilnih vlog:

dvajset milijonov.

Rezervni zaklad:

nad pol milijona kron.

Popolnoma varno naložen denar.

Vsa Avstrija

pozna Jägerndorf kot eno največjih mest s tvornicami sukna v monarhiji. Dobava blaga (sukna) za moške in ženske obleke, kakor tudi šlezjskega platna naravnost od tvornice je za vsakogar velika prihranitev. Zahtevajte torej, da se Vam dopošljejo brezplačno vzorci blaga, da se prepričate o zelo nizkih cenah in o izvršni kakovosti blaga. Posebno ostanke prodajam po izredno nizkih cenah.

Razpošiljalnica - FRAN ŠMID -
Jägerndorf 38, Avstrijska Šlezija.

GRITZNER

šivalni stroj

najboljši in nedosežen v trpežnosti sedanosti za **rodbin-sko** in **obrtno rabo**. Šiva, veze (šitika), maši (krpa) nogavice in perilo. Poduk brezplačen v hiši. Brezšumen tek. Primerna velikonočna darila.

10letna garancija!
3 milijone že v rabi.
1/2 stoletja obstoj.

Ta stroj veze najkrasnejše opreme.

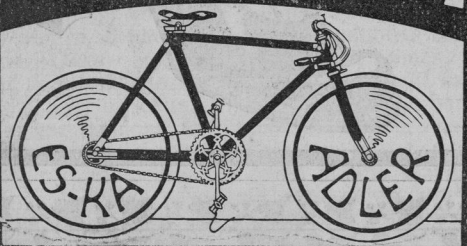
Edina tovarniška zaloga šivalnih strojev

JOS. PETELINC

LJUBLJANA, SV. PETRA NASIP št. 7

za vodo, blizu frančiškanskega mostu
levo 3. hiša.

GORČEVA

KOLESA PRIZNANO NAJBOLJŠA SEDANOSTI X

A. GOREC

LJUBLJANA MARIJE TERE-
ZIJE CESTA ŠT. 14 NOVI SVET
NASPROTI KOLIZEJA ZAH-
TEVAJTE PRVI SLOV. CENIK
BREZPLAČNO

Za vojake!

Toplo perilo, pletene telovnike, rokavice ter nepremočljive spalne vreče in druge vojaške potrebščine.

Za gospode!

Klobuke, perilo, kravate i. t. d.
Zadnje novosti pravkar došle.

Modna in športna trgovina
za gospode in dečke

J. KETTE

LJUBLJANA, Fran Jesipa c. 3

Mazilo za lase

varstv. znamka Netopir

pravi g. Ana Križaj v Spod. j. Šiški št. 222 pri Ljubljani. Dobi se v Kolodvorski ul. 200 ali pa v trafiki pri cerkvi. V 3 tednih zrastejo najlepši lasje. Stekl. po 2 in 3 K. Pošilja se tudi po pošti. Izborna sredstvo za rast las.

Za gotovost se jamči.
Zadostuje steklenica.
Spričevala na razpolago.

PRIPOROČA SE

UMETNA KNJIGOVEZNICA

IVAN JAKOPIČ,
LJUBLJANA.

H. SUTTNER LJUBLJANA

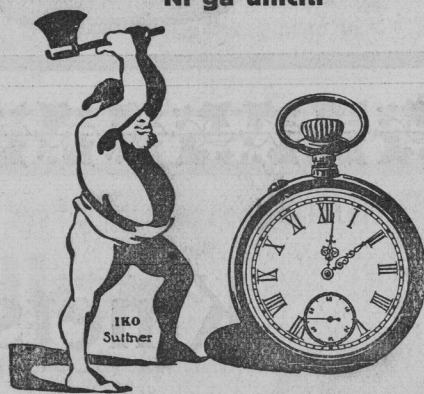
ST. 5.

Največja razpošiljalna tvrdka ur, zlatnine in srebrnine na vse kraje sveta. Zahtevajte moj najnovejši cenik, katerega dobite zastonj in poštine prosto.

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici. Varstvena znamka „IKO“.

Glavno zastopstvo tovarne ur „Zenith“.

Ni ga uničiti

kolesja Suttnerjevih ur, ker je samo iz najbolj-
šega materiala najskrbnejše sestavljeno. —
Dobra Suttnerjeva ura preživi pri navadni rabi
tri na videzno cenejše bazarske ure.
St. 410. Nikel ank. ran. Rosk. ura . K 4:10
500. Jednaka s sekundnim kazalcem . 5:50

Darujte za „Rdeči križ“!

V sedanjem času najzdravilnejša in najcenejša pijača je: Novi Silva vrelec
pošta Guštanj, Koroško. Razpošilja se po povzetju.

Nova „SILVA“ slatina močno
mozira in ostane čista in dobra!
Zahtevajte jo povsod! 417

Cena: 25 3/8 l steklenic 5 K, 25 1 1/2 l steklenic 9 K, 50 1/2 l steklenic 11 K
s steklenicami in zabojem vred, ki se nazaj vzame v račun.

DRAGOTIN HRIBAR

405

TISKARNA IN KNJIGOVEZNICA

LJUBLJANA, DUNAJSKA C. 9.

Izvršuje vsakoršna v njeno stroko spadajoča naročila ukusno in po najzmernejših cenah; nadalje priporoča svojo zalogo vseh s 1. avgustom 1914 pri sodiščih vpeljanih obrazcev za civilno-pravno postopanje v slov. in nemškem jeziku, kakor tudi vse obrazce za obč. urade, cestne odbore, gg. odvetnike, c. kr. notarje itd.

Naročnina za list »Tedenske Slike«; za Avstro-Ogrsko: 1/4 leta K 2:50, 1/2 leta K 5— celo leto K 10—; za Nemčijo: 1/4 leta K 3:50, 1/2 leta K 7— celo leto K 14—; za ostalo inozemstvo. celo leto fr. 16:80. Za Ameriko letno 3:25 dolarjev. Naročnina za dijake in vojake celoletno 8 kron. Posamezne šteč. 20 vin.

Uredništvo in upravnništvo: Frančiškanska ulica št. 10, I. nadstropje.

Izdajatelj in odgovorni urednik Dragotin Mohar.

Tiskal Dragotin Hribar v Ljubljani.